ARREST VAN HET HOF (Vijfde kamer)
14 maart 1996 *

In zaak C-238/95,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door L. Pignataro en M. Kontou-Durande, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door professor U. Leanza, hoofd Diplomatieke geschillen bij het Ministerie van Buitenlandse zaken, als gemachtigde, bijgestaan door P. G. Ferri, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade, Rue Marie-Adélaïde 5,

verweerster,

betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en mee te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 93/67/EEG van de Commissie van 20 juli 1993 tot vaststelling van de beginselen die gelden bij de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van stoffen die zijn aangegeven krachtens richtlijn 67/548/EEG van de Raad (PB 1993, L 227, blz. 9), de krachtens deze richtlijn en het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen,

wijst

* Procestaal: Italiaans.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, kamerpresident, J.-P. Puissochet (rapporteur), J. C. Moitinho de Almeida, L. Sevón en M. Wathelet, rechters,

advocaat-generaal: N. Fennelly
griffier: R. Grass

gezien het rapport van de rechter-rapporteur,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 1 februari 1996,

het navolgende

Arrest

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 6 juli 1995, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en mee te delen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 93/67/EEG van de Commissie van 20 juli 1993 tot vaststelling van de beginselen die gelden bij de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van stoffen die zijn aangegeven krachtens richtlijn 67/548/EEG van de Raad (PB 1993, L 227, blz. 9; hierna: „richtlijn"), de krachtens deze richtlijn en het EG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

2 De richtlijn, die is vastgesteld krachtens richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke

stoffen (PB 1967, nr. 196, blz. 1), zoals laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 93/21/EEG van de Commissie van 27 april 1993 (PB 1993, L 110, blz. 20), stelt de algemene beginselen vast die de bevoegde nationale instanties moeten toepassen om de risico's te beoordelen die op de markt gebrachte stoffen meebrengen voor mens en milieu.

3 Ingevolge artikel 8, lid 1, van de richtlijn moesten de Lid-Staten de nodige maatregelen treffen om uiterlijk op 31 oktober 1993 aan deze richtlijn te voldoen, en de Commissie daarvan onverwijld in kennis stellen.

4 Daar de Commissie van de Italiaanse Republiek geen mededeling had ontvangen van maatregelen die deze laatste had genomen om de omzetting van de richtlijn in nationaal recht te verzekeren, deed de Commissie haar op 3 december 1993 een aanmaningsbrief toekomen. Toen een reactie op deze brief uitbleef, bracht de Commissie op 29 september 1994 een met redenen omkleed advies uit, waarin zij de Italiaanse Republiek uitnodigde, binnen twee maanden aan de bepalingen van de richtlijn te voldoen. Ook op dit met redenen omkleed advies reageerde de Italiaanse regering niet.

5 Daarop heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld. Zij betoogt, dat de Italiaanse Republiek krachtens de artikelen 5 en 189 van het Verdrag en artikel 8 van de richtlijn verplicht was, deze laatste binnen de gestelde termijn volledig om te zetten en de Commissie hiervan in kennis te stellen.

6 De Italiaanse regering betwist niet, dat de richtlijn niet binnen de gestelde termijn is omgezet. Zij legt uit, dat de vertraging te wijten is aan moeilijkheden bij de omzetting van de richtlijn en betoogt, dat deze toch zo spoedig mogelijk in Italiaans recht zal worden omgezet.

7 Volgens vaste rechtspraak (zie onder meer arrest van 6 juli 1995, zaak C-259/94, Commissie/Griekenland, Jurispr. 1995, blz. I-1947, r. o. 5), kan een Lid-Staat zich niet ten exceptieve beroepen op nationale bepalingen, praktijken of situaties ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van door een richtlijn voorgeschreven verplichtingen of termijnen.

8 Mitsdien moet worden vastgesteld dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om aan de richtlijn te voldoen, de krachtens artikel 8 hiervan op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

Kosten

9 Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen, voor zover zulks is gevorderd. De Commissie heeft tot verwijzing van de Italiaanse Republiek in de kosten geconcludeerd. Aangezien de Italiaanse Republiek in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vijfde kamer),

rechtdoende, verstaat:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 93/67/EEG van de Commissie van 20 juli 1993 tot vaststelling van de beginselen die gelden bij de beoordeling van de risico's voor mens en milieu van

stoffen die zijn aangegeven krachtens richtlijn 67/548/EEG van de Raad, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 8 van richtlijn 93/67 op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

Edward Puissochet Moitinho de Almeida

Sevón Wathelet

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 14 maart 1996.

De griffier

R. Grass

De president van de Vijfde kamer

D. A. O. Edward